

Terörle mücadelede uluslararası hukukun rolü

THURSDAY, MARCH 12, 2009
NEW STRAITS TIMES | PAGE 25

A universal law to fight terror

JOINT APPROACH:
An international legal convention is needed to reduce the threat of global terrorism

RAHUN YAHYA

TERROR has become a global threat affecting the entire world. Consequently, the fight against terror has come to occupy first place on the agendas of states and international organisations. The international nature of terror has made a global struggle against terror essential and created a powerful need for international collaboration.

Romania was the first country that indicated the need for a joint struggle and collaboration. In 1926, Romania suggested the League of Nations consider drafting a "convention to render terrorism universally punishable". Following that, an international document known as the "Geneva Convention for the Prevention and Punishment of Terrorism" was drafted on Nov 16, 1926. However, the convention was only signed by one country and failed to enter into force due to lack of sufficient backing.

A total of 309 separate definitions of terror were produced between 1926 and 1981, but no internationally accepted definition has yet been made, even to this day; that is why there is still no general international agreement on the subject of terror. Although the United Nations, which has been widely active on the subject of the fight against terror since the 1950s, has condemned all forms of terror in many decrees, no universally agreed-upon definition of "terror" has yet been produced.

The UN has sought to fill the gap resulting from states failing to agree on a common definition with international documents intended to prevent specific acts of terror, such as hijacking planes, taking hostages or bombings. There are currently 21 treaties and three protocols, 26 legal documents in other

The dreadful scale of acts of terror makes it essential for states to come together on a common point.

words on the subject.

There are four main reasons for states' failing to agree on a common definition of terror and to produce an international treaty to prevent terror: These are legal, political, psychological and strategic in nature. The legal reason concerns the concept of "self-determination" in international law. Self-determination, countries' right to determine their own future, is explicitly defined in Articles 1, 2, 35 and 103 of the UN Treaty. The international community refuses to recognise legitimate struggles for self-determination or the liberation of colonial people and people under foreign occupation as "terror". The fear of damaging these legitimate struggles prevents a general definition of terrorism from being produced.

The political reason concerns the relation between political players and some former states. States provide secret backing for terror in order to weaken other, rival states. Since a loose definition suits such states' interests, they do not contribute to the adoption of a common approach. However, since this has also begun impacting on the status in question for some time now, they have begun amending their formerly entrenched, intractable positions.

The psychological reason involves the ideological sympathy that some countries feel for national liberation movements. One country's "terror organisations" may be another country's "freedom fighters". For example, there are countries that refuse to recognise the PKK (Kurdistan Workers' Party) and ASALA (Armenian Secret Army for the Liberation of Jerusalem) as terror organisations, despite the fact that these groups have committed acts that are accepted as "terror acts" in all international documents. Again, some countries want to define the way authoritarian regimes oppress their own citizens as "state terror". It is impossible to minimise or eliminate this difference in approaches.

The strategic reason concerns states' desire to be flexible. States want to be sufficiently flexible to be able to behave in the light of their own interests in the face of acts of terror in the future. They are reluctant to be bound by legal commitments. They are also reluctant to determine in advance their reactions to states that will affect the interests of their countries and

citizens, and thus, to restrict their own freedom of manoeuvre by their own signatures.

All states today are closely bound to one another through economic, political and cultural ties, and a development in any one part of the world affects everywhere else. Under such a system, it is beyond question that all states and communities, and even all individuals, will be damaged by an act of terror. The dreadful scale of acts of terror makes it now more essential than ever for states to come together on a common point.

What needs to be done is to establish a new system, similar to that established by the Council of Europe, for the protection of human rights in the presence of the UN. In the same way that the Council of Europe has made member states' rules and policies compatible with the convention by means of the European Commission on Human Rights and the European Court of Human Rights, the world body can set up a similar mechanism through its official judicial body, the International Court of Justice.

There is, in fact, no need for a common definition of terror or a terror treaty in order to do this, as there are already in legal documents recognised by the UN. The International Court of Justice, which every member of the UN has a duty to recognise, can establish its own law on terror on the basis of those documents. That law may also contain definitions, rules and sanctions. In that way, the common approach that states have failed to achieve for the reasons cited above can thus be established through the articles of the International Court of Justice.

The current international climate suggests that the scale of global terrorism will grow in the days and years to come. The establishment of an effective international legal mechanism against terror will undoubtedly contribute to reducing that threat. We, therefore, hope that all states, and particularly, the permanent members of the UN Security Council, will at once establish a joint approach, or if that is not possible, that they will at least contribute to the development of a common law on terror under the aegis of international judicial bodies.

The writer has authored more than 300 books, translated into 72 languages, on politics, religion and science.

Terör günümüzde tüm dünyayı etkileyen **küresel** bir tehlike haline gelmiştir. Buna bağlı olarak terörle mücadele konusu da devletlerin ve uluslararası kuruluşların gündeminde birinci sıraya oturmuştur.

Terörün **uluslararası** niteliği, terörle **küresel** çapta mücadeleyi zaruri kılmış ve uluslararası işbirliğine duyulan ihtiyacın çok güçlü hissedilmesine yol açmıştır. Böyle bir ortak mücadele ve işbirliğine ilk işaret eden ülke **Romanya** olmuştur. 1926'da Romanya, Milletler Cemiyeti'ne **"terörün bastırılması için uluslararası bir sözleşme imzalama"** önerisi sunmuştur.

Bunun ardından 16 Kasım 1937'de Cenevre'de "Terörizmin Önlenmesi ve Bastırılmasına İlişkin Cenevre Sözleşmesi" adıyla bir uluslararası belge hazırlanmıştır. Ne var ki sadece 1 ülkenin imzalamış olduğu bu sözleşme yeterli onay sayısına ulaşamadığı için yürürlüğe girememiştir.

1936-1981 yılları arasında **"terör"** hakkında **109** ayrı tanım yapılmış, ama uluslararası kabul görmüş ortak bir tanıma hala ulaşılamamıştır. Bundan dolayı da terör konulu genel bir uluslararası anlaşma henüz yapılamamıştır. 1990'lardan beri

terörle mücadele konusunda yoğun çaba harcayan **Birleşmiş Milletler** bile birçok kararında terörün tüm çeşitlerini kınamış olmasına rağmen, hala ortaya herhangi bir "terör" tanımı koyamamıştır.

BM, devletleri ortak bir tanımda buluşturamamaktan kaynaklanan boşluğu, uçak kaçırma, rehin alma, bombalama gibi **spesifik terör eylemlerini** önlemeye yönelik uluslararası belgelerle doldurmaya çalışmıştır. Şu anda bu nitelikte **13 sözleşme** ve **3 protokol**, yani **16 hukuksal belge** mevcuttur.

Devletlerin ortak bir terör tanımında anlaşamamalarının ve terörün önlenmesine yönelik bir uluslararası sözleşme ortaya koyamamalarının **4 temel sebebi** vardır. Bu sebepler **hukuki, siyasi, psikolojik** ve **stratejik** niteliktedir.

Hukuki sebep, uluslararası hukukta yer alan "**self determinasyon**" kavramıyla ilgilidir. Self determinasyon, yani ulusların kendi geleceklerini belirleme hakkı Birleşmiş Milletler Sözleşmesi'nin 1, 51, 55, 103 maddelerinde açıkça tanımlanmıştır. Uluslararası camia, sömürge halklarının ve yabancı işgali altındaki halkların self-determinasyon veya ulusal kurtuluş için gerçekleştirdikleri **meşru** mücadeleyi "terör" olarak kabul etmemektedir. İşte bu meşru mücadelelere zarar verme korkusu, terör konusunda genel tanımlar yapmayı engellemektedir.

Siyasi sebep, devlet aktörlerinin **terörle ilişkileridir**. Bazı devletler, rekabet halinde oldukları diğer devletleri zayıflatmak amacıyla teröre bazen **gizli destek** vermektedirler. **Kuralsız ortam** bu tür devletlerin işlerine geldiği için ortak tutum alınmasına katkı vermemektedirler. Ancak bir süreden beri işin ucu bu ülkelerin kendisine de dokunmaya başladığından, bunlar eski uzlaşmaz pozisyonlarını değiştirmeye başlamışlardır.

Psikolojik sebep, bazı ülkelerin ulusal kurtuluş hareketlerine duydukları **ideolojik sempattir**. Bir ülkenin "**terör örgütü**" diğer bir ülkenin "**özgürlük savaşçısı**" olabilmektedir. Mesela tüm uluslararası belgelerde "terör eylemi" olarak kabul edilen eylemleri gerçekleştiren **PKK'yı** ve **ASALA'yı** terör örgütü olarak kabul etmeyen ülkeler vardır. Yine bazı ülkeler otoriter rejimlerin kendi vatandaşlarına uyguladığı baskının "devlet terörü" olarak tanımlanmasını istemektedirler. Bu derin **yaklaşım farklarını** azaltmak ve yok etmek mümkün olamamaktadır.

Stratejik sebep, devletlerin **esnek kalma** arzusudur. Devletler, ileride ortaya çıkacak terör olayları karşısında kendi çıkarlarına uygun doğrultuda hareket edebilecek şekilde esnek ve rahat olmak istemektedirler. Hukuki taahhütlere hapsolmaktan çekinmektedirler. Ülkesinin ve vatandaşlarının çıkarlarını doğrudan ilgilendiren bir konuda verecekleri tepkiyi **peşinen belirlemek** ve böylece hareket alanlarını kendi imzalarıyla **daraltmak istemektedirler**.

Bugün bütün devletler ekonomik, siyasi, sosyal, kültürel bağlarla birbirlerine **bağlanmış** durumdadırlar, dünyanın herhangi bir köşesindeki bir gelişme diğer **her yeri etkilemektedir**. Böyle bir sistemde, terörden her devletin, her toplumun, hatta her bireyin **zarar** gördüğü tartışmasızdır. Terörün verdiği zararların korkunç boyutları, tüm devletlere ortak bir noktada buluşmayı artık her zamankinden daha fazla dayatmaktadır.

Yapılması gereken, **Avrupa Konseyi**'nin insan haklarını korumak için kurduğu mekanizmanın bir benzerini **Birleşmiş Milletler** ölçeğinde kurmaktır. Nasıl ki **Avrupa Konseyi**, üye devletlerin kurallarını ve uygulamalarını, **Avrupa İnsan Hakları**

Sözleşmesi ve **Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi** eliyle sözleşmeye uyumlu hale getirdiyse, **Birleşmiş Milletler** de bu mekanizmanın bir benzerini kendi resmi yargısal organı olan **Uluslararası Adalet Divanı** eliyle kurabilir.

Esasen bunun için ortak bir "terör" tanımına veya terör sözleşmesine de **ihtiyaç yoktur**. Çünkü ortada zaten BM'ce kabul edilmiş **16 hukuksal belge** bulunmaktadır. BM üyesi her ülkenin yargı yetkisini tanımakla yükümlü olduğu **Uluslararası Adalet Divanı** bu 16 hukuk belgesine dayanarak üreteceği içtihatlar yoluyla **kendi terör hukukunu oluşturabilir**. Bu hukukun içinde **tanımlar, kurallar** ve **yaptırımlar** da olabilir. Böylece devletlerin yukarıda saydığımız sebeplerle alamadıkları ortak tutum **Uluslararası Adalet Divanı içtihatları** vasıtasıyla sağlanmış olacaktır.

Bugünkü uluslararası ortam, küresel terörün boyutlarının önümüzdeki günlerde ve yıllarda daha da **artacağı** kanısını uyandırmaktadır. Teröre karşı etkili bir uluslararası yargı mekanizmasının oluşturulmasının, bu tehdidin azaltılmasına katkı sağlayacağı tartışmasızdır. Bu nedenle başta Güvenlik Konseyi'nin daimi üyeleri olmak üzere tüm devletlerin bir an önce **ortak tutum** oluşturmalarını, eğer bu mümkün olmazsa uluslararası yargı mercilerinin hakemliğinde **ortak bir terör hukuku** geliştirilmesine katkı vermelerini ümit ediyoruz.

Adnan Oktar'ın New Straits Times & Daily Mail'de yayınlanan makalesi

<http://dailymailnews.com/2015/03/24/the-role-of-international-law-in-the-fight-against-terror/>

The role of international law in the fight against terror

By: Harun Yahya in Harun Yahya 0

By Harun Yahya

 Print PDF

Terror has become a global threat affecting the entire world. Consequently, the fight against terror has come to occupy first place on the agendas of states and international organizations.

The **international** nature of terror has made a global struggle against terror essential and created a powerful need for international collaboration. **Romania** was the first country that indicated the need for a joint struggle and collaboration. In 1926, Romania suggested the League of Nations consider drafting a 'convention to render terrorism universally punishable.'

Following that, an international document known as the 'Geneva Convention for the Prevention and Punishment of Terrorism' was drafted on November 16th, 1937. However, the convention was only signed by one country and failed to enter into force due to lack of sufficient backing.

One hundred and nine separate definitions of terror were produced between 1936 and 1981, but no internationally accepted definition has yet been made, even to this day; that is why there is still no general international agreement on the subject of terror. Although the United Nations, which has been widely active on the subject of the fight against terror since the 1990s, has condemned all forms of terror in many decrees, no universally agreed-upon definition of 'terror' has yet been produced.

<https://www.harunyahya.info/makaleler/terorle-mucadelede-uluslararası-hukukun-rolu-94160>